

Değerli Okurlar,

Dergimiz baskıya hazırlanıyordu ki Isparta'nın Senirkent ilçesinden bir felaket haberi geldi. Dağlardan akan çamur deryası yüze yakın insanımızı yuttu. Çevre illerden gelen yardım ekipleri, Kızılay çadırları, insan kurtarma operasyonları, geçici olarak kurulan aş evleri, özel eğitilmiş köpekler, dozerler, iş makineleri, açılan yardım kampanyaları ve "yaraları saracağız" nutuklarıyla devlet erkani. Bir felaket sonrası görüntülerinin hepsi yerli yerindeydi.

Elbette ki arzu edilen, bu görüntülerin yaşanmamasıdır. Ancak bir felaket sonrası en hızlı ve organize bir biçimde harekete edilmesi ise yapılması gerektirir. Değirmek istediğimiz konu felaketler sonrası yapılanların eksikliği-fazlalığı değil, doğa felaketlerin insanoğluna zarar vermemesi için zamanında alınması gereken önlemlerdir.

Taşkın yataklarına, toprak kayması bölgelerine, çığ riski bulunan yerlere kurulmuş, kurulmasına izin verilmiş, hatta teşvil edilmiş bugün Senirkent benzeri bir yıkım tehlikesiyle karşı karşıya bulunan pek çok yerleşim bölgesi mevcuttur.

İnsanoğlu var olduğundan buyana doğa ile mücadele etmiş, doğanın hareketlerine karşı kendini korumaya çalışmıştır. Bu konuda oldukça yol almış ve deneyim kazanmıştır. Depreme dayanıklı yapılar yapmış ve ona göre malzemeler üretmiştir. Yangına karşı önlemler geliştirmiştir. Akarsuları ıslah etmiş, akışlarını kontrol etmiştir. Deniz hareketlerine karşı önlemler almıştır. Kontrol riski olan yerleri tespit etmiş, buralarda yerleşim bölgeleri oluşturmamıştır. İnsanoğlunun deneyim ve bilgi birikimi her seferinde yeniden üretilerek kuşaktan kuşağa eğitim yoluyla aktarılmıştır. Bilgi ve teknoloji birbirlerini besleyerek sürekli gelişmiş, kalıcı çözümler bulunmasında önemli adımlar atılmıştır.

Hurafeler yerine bilimsel bilgiye önem veren, kader deyip boyun eğme yerine mühendislik çözümü arayan, yerleşimde planlamayı esas alan toplumlar doğal felaketlerden her zaman daha az etkilenmişlerdir.

İşte esas olan, felaketler sonrası yaraların sarılması değil, felaketlere neden olunmamasıdır. Bilimin ve teknolojinin geliştirilmesi mühendislik çözümlerinin esas alınması, üretim mekanizmalarının bu esaslar doğrultusunda yetkinleştirilmesi, denetir mekanizmalarının güçlendirilmesi gözardı edildiği takdirde tekrar tekrar Erzincanlar ve Senirkentler yaşanacak, akıtlar gözyaşları gene hamasi nutukların arasında kaybolup gidecektir.

Türkiye'deki doğal felaketleri, sonuçlarını ve alınması gereken önlemleri önümüzdeki sayıda tüm yönleriyle ele almayı alışacağız.

Doğanın hareketlerine göre çözümler bulmak bir mühendislik işidir. Ancak erozyon ve toprak kayması gibi doğanın bazı hareketlerini önleyebilmek de gene insanoğlunun elindedir. Ormanlarımızın yok edilmesini önlemek, bu tür felaketlere karşı alınabilecek en önemli önlemdir.

Bizlere düşen görev ise meslek alanımızda ağaç katliamına neden olan uygulamaları terk etmektir. İnşaatlarda ahşabın yer ve önemi oldukça fazladır. Endüstriyel ürünler zaman içerisinde ahşabın yerini almak zorundadır. Bugün 1 m² inşaat için 2 m² ormanın tahrip edildiği ifade edilmektedir. Türkiye'nin toplam alanının %26'sının orman olduğu düşünülürse öncelikle inşaat sektöründe kullanılan ahşap kalıp ve iskele uygulamalarının bir an önce durdurulması, endüstriyel kalıp ve iskelenin teşvik edilmesi gerekmektedir. Ayrıca hem inşaat kalitesinin yükselmesi, hem de birkaç kullanımdan sonra daha ekonomik bir hal alıyor olması, endüstriyel kalıp ve iskelenin tercih edilmesini sağlamaktadır.

Gerek doğal, gerekse iktisadi kaynaklarımızın heba edilmemesi açısından bazı zorunlu uygulamaların da getirilmesi gereklidir. Bu konuda Bayındırlık Bakanlığı'na en azından kendi inşaatları açısından büyük görevler düşmektedir.

Yayın Kurulu